

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 10C/25/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8417205847
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 03. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2019:8417205847.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu : D. D., S.. XX.XX.XXXX, N. M. S. XXX/XX, XXX XX V. M., zastúpeného Ing. Mgr. Zuzanou Kovalčíkovou, advokátkou, so V. V. A. XXX, XXX XX V. A. proti žalovanému : F. M., S.. XX.XX.XXXX, N. M. J. R. (M. Y.), o zaplatenie 500,-eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 500,-eur a úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 500,-eur od 11.7.2017 do zaplatenia v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

II. V prevyšujúcej časti žalobu z a m i e t a .

III. Žalobca m á n á r o k na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 91,92 % o výške ktorých rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa 2.8.2017 domáhal, aby súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť mu sumu 500,-eur s 5,25 % ročným úrokom z omeškania od 26.9.2016 do zaplatenia a povinnosť nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobu odôvodňoval tým, že za účelom opravy poruchy motorového vozidla- poškodených rozvodov na motore, unikajúceho motorového oleja cez rozvodové koleso a vytekajúceho oleja z motora vyhľadal dielňu v ktorej pracoval žalovaný za účelom opravy vozidla a dohodol so žalovaným jeho opravu. Jednalo sa o vozidlo- skriňovú dodávku R. O. F. šedej farby. Tvrdil, že podľa dohody so žalovaným pristavil dňa 3.9.2016 predmetné nákladné vozidlo do dielne žalovaného a žalovaný ho prevzal do opravy bez spísania nejakých písomností. Po troch týždňoch žalovaný oznámil mu, že vozidlo je opravené, a tak si žalobca dňa 25.9.2016 vozidlo prevzal a zaplatil žalovanému opäť bez písomného potvrdenia za opravu sumu 400,-eur. V žalobe uviedol, že po veľmi krátkej dobe sa porucha na vozidle objavila opäť, preto ju u žalovaného reklamoval, no ten opravu reklamovanej vady odmietol a odporučil žalobcovi zakúpiť si remeň na alternátor a servočerpadlo čo žalobca aj urobil a kúpil spolu 5 takých remeňov v hodnote celkovo 100,-eur (20 eur za kus) no vadu to odstrániť nepomohlo. Žalobca si preto vadu opravil svojpomocne a následne sa niekoľkokrát pokúšal skontaktovať so žalovaným, no neúspešne. V žalobe tvrdil, že nakoľko vada nebola vôbec odstránená, žalovaný reklamovanú vadu odmietol odstrániť a porušil zmluvu podstatným spôsobom, odstúpil žalobca od zmluvy o oprave predmetného vozidla listom zo dňa 26.6.2017 a vyzval žalovaného na vrátenie ceny za opravu vozidla vo výške 400,-eur a k náhrade ceny zbytočne zakúpených remeňov na alternátor a servočerpadlo v hodnote spolu 100,-eur. Žalovaný ale výzvu neprevzal a doposiaľ sumu spolu 500,-eur žalobcovi nezaplatil, preto sa jej úhrady domáha cestou súdu.

3. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalobca v žalobe označil výpoveď svedka M. D., predžalobnú výzvu zo dňa 26.6.2017 a poskytnutý údaj z obce R..

4. Pisomným podaním zo dňa 5.9.2017 a zo dňa 30.1.2018 žalobca po výzve súdu doplnil rozhodujúce skutočnosti v žalobe tak, že uviedol, že zákazku na opravu automobilu zadal žalovanému ako opravárovi, ktorý pracoval v prevádzke označenej tabuľou ako opravovňa so sídlom na Z. M. W. Z.Ž. v budove bývalej práčovne. Do záväzkového vzťahu vstupoval ako spotrebiteľ zadávajúci opravu firme, pričom pri reklamáciách a zisťovaní totožnosti žalovaného zistil, že žalovaný nie je živnostník, nikdy podnikateľom zrejme ani nebol, len navonok vystupoval ako podnikateľ opravár, preto ho žaluje ako fyzickú osobu. Uviedol, že dostal referencie, že žalovaný vykonáva opravy áut, preto šiel do príslušnej dielne označenej tabuľou ako opravovňa, pričom žalovaný nebol zamestnancom alebo spolupracovníkom tretej osoby, opravy tam realizoval sám.

5. Žalovaný, ktorý je k trvalému pobytu prihlásený v Obci R. (bez ulice) sa k žalobe, ktorá mu vzhľadom na nemožnosť zistiť jeho skutočný pobyt doručovaná bola prostredníctvom Obce R. v zmysle § 5 zákona č.253/1998 Z.z. o hlásení pobytu občanov SR a v súlade s § 106 ods.3 a § 116 ods.2 CSP tiež oznámením na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu písomne nevyjadril.

6. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na ktoré sa žalovaný napriek riadnemu a včasnému predvolaniu, doručovanému mu prostredníctvom obce a v súlade s ust. § 106 ods. 3 CSP aj oznámením na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu nedostavil. Neúčast' na pojednávaní neospravedlnil, o jeho odročenie nežiadal. V súlade s ust. § 180 CSP súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti žalovaného, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

7. Žalobca na pojednávaní na podanej žalobe trval. Pri svojom výsluchu uviedol, že počas prázdnin v roku 2016 začal mu z motora na aute vytekať olej, nevedel nájsť chybu, obišiel viaceré servisy kde mu to nevedeli urobiť, na odporúčanie syna preto navštívil servis žalovaného, ktorý bol celý rád, lebo povedal, že asi týždeň dozadu mal presne taký prípad ktorý opravil a teda bude to vedieť spraviť. Žalobca uviedol, že vypýtal si zákazkový list, no žalovaný sa na neho osopil, či chce zákazkový list alebo opravené auto a nakoľko nutne potreboval mať auto opravené, lebo využíva ho aj na prepravu ťažko zdravotne postihnutej manželky, nechal ho na opravu aj bez zákazkového listu. Asi po týždni žalovaný oznámil, že auto je opravené, v telefóne povedal že cena opravy bude 430,-eur ale potom povedal že ak to zaplatí v hotovosti, bude stačiť 400,-eur. Svedkom toho, ako aj vyplatenia sumy 400,-eur žalovanému bola vnučka M., ktorá ho do opravovne za žalovaným viezla. Žalovaný mu pri prevzatí auta povedal, že všetko ide, vyskúšal ho, je opravené, no hneď na ceste z opravovne sa auto pokazilo opäť, vytekal z neho olej. Uviedol, že prišli z dielne žalovaného, auto odtiahli, asi po týždni zase volali že auto je opravené, no keď pre neho prišiel, všimol si, že je pod ním kaluž vytečeného oleja, tak auto zase zobrali, držali ho tam asi 2 mesiace, potom povedali že je hotové. Olej však stále tiekol, rozleptával rozvodový remeň, preto musel kupovať stále nový, jeden stál 27,-eur, okrem toho musel neustále dolievať olej, jedna bandaska stála cez 30,-eur, ani všetky náklady do tej škody ktorú uplatňuje nezapočítal, povedal žalovanému, že ak mu za tie náklady vynaložené kvôli nekvalitnej oprave dá 100,-eur, tak že to bude v poriadku. Žalovaný to ale odmietol a začal sa mu vyhrážať. Následne pri svojpomocnej oprave žalobca zistil, že stačilo vymeniť jednu gumovú podložku, ktorá bola vytlačená, jej cena bola len 7,80 eur, pričom žalovaný si za opravu vypýtal 400,-eur. Uviedol, že žalovaného viackrát žiadal o vrátenie peňazí za opravu a zaplatenie škody, no ten sa mu vysmial, odmietal to zaplatiť. Žalobca tvrdil, že celkovo reklamoval vadu dva alebo trikrát, vždy hneď po prevzatí auta, lebo porucha sa znova objavila už na ceste z opravovne, pričom peniaze od žalovaného pýtal prvýkrát niekedy na jeseň 2016.

8. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a všetkých písomných vyjadrení žalobcu, vykonal dokazovanie výsluchom žalobcu a svedkyne X. P. a oboznámením sa s obsahom všetkých listinných dôkazov predložených žalobcom, keďže vykonanie žiadneho z nich nebolo namietané ani súdom vyhodnotené ako nedôvodné, či neúčelné a po vykonanom dokazovaní zistil tento skutkový stav:

9. Žalobca v septembri 2016 zadal žalovanému opravu svojho pokazeného motorového vozidla R. z ktorého vytekal olej a malo poškodené rozvody na motore. Po cca 3 týždňoch žalovaný oznámil žalobcovi že auto je opravené a žalobca za opravu vozidla žalovanému uhradil sumu 400,-eur. Uvedené tvrdenia žalobcu boli potvrdené čestným prehlásením vnučky žalobcu, M. D., ktorá bola prítomná pri vyplatení peňazí. Z jej čestného prehlásenia, ako aj z čestného prehlásenia D. D. ml. a výpovede svedkyne X. P. vyplýva, že pri prvom prevzatí vozidla z opravy sa už na ceste z opravovne domov vozidlo opäť pokazilo a hneď bola táto vada opravy u žalovaného reklamovaná, ktorý auto odtiahol si do servisu na opakovanú opravu avšak ani potom auto nebolo opravené napriek viacerým reklamáciám žalobcu.

10. Z listu žalobcu žalovanému zo dňa 26.6.2017 (čl. 3 spisu) označeného ako „Odstúpenie od zmluvy a výzva na zaplatenie sumy 500,-eur“ súd zistil, že žalobca ním žalovanému oznámil, že nakoľko napriek dohode na oprave vozidla a zaplatenej cene opravy 400,-eur neodstránil vadu vozidla a následne po viacerých reklamáciách odmietol vadu opravy odstrániť, odstupuje žalobca od zmluvy o oprave vozidla a žiada zaplatenie sumy 500,-eur pozostávajúcej zo zaplatenej ceny opravy 400,-eur a sumy 100,-eur ako nákladov na zakúpenie žalovaným odporúčaných remeňov na alternátor a servočerpadlo a to v lehote do 10.7.2017 poštovou poukážkou na adresu žalobcu. Z dokladu o doručovaní uvedeného listu predloženého žalobcom (čl. 4 spisu) súd zistil, že táto písomnosť bola žalovanému doručovaná na adresu F. Z. XX Z. a vrátila sa žalobcovi ako neprevzatá žalovaným v odbernej lehote.

11. Žalobca na pojednávaní k odstúpeniu od zmluvy uviedol, že už predtým žalovanému oznámil ústne, že ruší zmluvu a žiada naspäť peniaze za opravu ako aj zaplatenie škody, no nakoľko žalovaný na to nereagoval a nebol ochotný tak urobiť, vyhotovil aj písomné odstúpenie od zmluvy.

12. Podľa § 652 ods.1 a 2 Občianskeho zákonníka ak ide o opravu alebo úpravu veci, vznikne objednávateľovi právo, aby mu zhotoviteľ podľa jeho objednávky vykonal opravu alebo úpravu veci; zhotoviteľovi vznikne právo, aby mu objednávateľ zaplatil cenu za opravu alebo úpravu veci. Opravou veci je činnosť, ktorou sa najmä odstraňujú vady veci, následky jej poškodenia alebo účinky jej opotrebenia. Úpravou veci je činnosť, ktorou sa najmä mení povrch veci alebo jej vlastnosti.

13. Podľa § 653 ods.1 a 2 Občianskeho zákonníka zhotoviteľ zodpovedá za vady, ktoré má vykonaná oprava alebo úprava pri prevzatí veci objednávateľom, ako aj za vady, ktoré sa vyskytnú po prevzatí veci v záručnej dobe. Zhotoviteľ zodpovedá tiež za vady, ktorých príčinou je vadnosť veci, ktorá sa má opraviť alebo upraviť, alebo nevhodnosť pokynov objednávateľa, ak ho na vadnosť veci alebo nevhodnosť pokynov neupozornil.

14. Podľa § 654 ods.1 Občianskeho zákonníka záručná doba je tri mesiace, ak nie je dojednaná alebo osobitnými predpismi ustanovená inak; pri stavebných prácach je záručná doba najmenej osemnásť mesiacov.

15. Podľa § 655 ods.1 a 2 Občianskeho zákonníka ak je vec opravená alebo upravená vadne, má objednávateľ právo na bezplatné odstránenie vady. Zhotoviteľ je povinný vadu odstrániť najdlhšie v dohodnutej lehote. Ak vadu nemožno odstrániť alebo ak ju zhotoviteľ neodstráni v dohodnutej lehote alebo ak sa vada vyskytne znovu, má objednávateľ právo na zrušenie zmluvy alebo na primerané zníženie ceny opravy alebo úpravy. Práva zo zodpovednosti za vady sa musia uplatniť u zhotoviteľa v záručnej dobe; inak zaniknú. Čas od uplatnenia práva až po vykonanie opravy alebo úpravy sa do záručnej doby nepočíta. Zhotoviteľ je povinný vydať objednávateľovi potvrdenie o tom, kedy právo uplatnil, ako aj o vykonaní opravy alebo úpravy a o čase jej trvania.

16. Podľa § 420 ods.1 a 3 Občianskeho zákonníka každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti. Zodpovednosti sa zbaví ten, kto preukáže, že škodu nezavinil.

17. Súd na základe výsledkov vykonaného dokazovania mal za preukázané, že žalobca a žalovaný uzavreli spolu ústnou formou zmluvu o oprave veci ktorej predmetom bola oprava motorového vozidla žalobcu a tiež to, že za vykonanú opravu žaloba žalovanému zaplatil 400,-eur. Súd mal tiež za preukázané to, že vozidlo opravené bolo vadne, preto žalobca ako objednávateľ mal právo na bezplatné odstránenie vady, čoho sa u žalovaného riadne a včas, bezprostredne po prevzatí vadne opraveného vozidla z opravy domáhal. Z výpovede svedkyne P. ako aj čestných prehlásení súd mal za preukázané tvrdenie žalobcu, že vadu opravy žalovaný ako zhotoviteľ neodstránil, vada sa vyskytla znovu, preto žalobca ako objednávateľ mal právo na zrušenie zmluvy (§ 655 Občianskeho zákonníka). Postup podľa uvedeného zákonného ustanovenia bol dodržaný, práva zo zodpovednosti za vady boli uplatnené v záručnej dobe. Podľa § 458 Občianskeho zákonníka ak je zmluva neplatná alebo ak bola zrušená, je každý z účastníkov povinný vrátiť druhému všetko, čo podľa nej dostal.

18. Vzhľadom na uvedené žalovanému vznikla povinnosť vrátiť žalobcovi cenu za vykonanú opravu vo výške 400,-eur. Nakoľko v súvislosti s porušením právnej povinnosti žalovaného vznikla žalobcovi škoda v cene dielov, ktoré na odporúčanie žalovaného zakúpil za účelom opravy vozidla vo výške najmenej

100,-eur, žalovaný bol povinný nahradiť túto škodu žalobcovi. V zmysle § 563 Občianskeho zákonníka žalovaný bol povinný tak urobiť prvého dňa po tom, čo ho o plnenie žalobca požiadal. Takou výzvou bola najneskôr písomná výzva- odstúpenie žalobcu od zmluvy zo dňa 26.6.2017 s poskytnutou lehotou na plnenie žalovanému do 10.7.2017. Skutočnosť že ju žalovaný neprevzal nezbavuje ho tejto povinnosti, nakoľko bolo preukázané riadne doručovanie výzvy žalovanému do sféry dispozície žalovaného a jej neprevzatie si v odbernej lehote žalovaným nemôže ísť na ľarchu žalobcu. V priebehu konania neboli zistené žiadne skutočnosti spochybňujúce tvrdenie žalobcu, že uvedenú sumu (400 eur + 100 eur) žalovaný mu do dňa vyhlásenia rozsudku nezaplatil ani sčasti, preto súd žalobe v časti o zaplatenie sumy 500,-eur vyhovel.

19. Čo sa týka pasívnej vecnej legitímácie žalovaného ako fyzickej osoby a tvrdení žalobcu, že žalovaný vykonával opravu bez živnostenského oprávnenia, čo si žalobca preveril na živnostenskom úrade a v dôsledku čoho žalovaný následne zvesil tabuľu autoservis a pneuservis označujúcu jeho prevádzku, k tomu súd uvádza, že mal za preukázané, že bol to práve žalovaný u koho žalobca objednal opravu vozidla, kto od neho prevzal peniaze a kto mu ich nevrátil ani nenahradil žalobcovi škodu spôsobenú porušením svojej právnej povinnosti, preto súd nemal pochybnosti o vecnej pasívnej legitímácii žalovaného. Skutočnosť že žalovaný prípadne nemal oprávnenie na podnikanie nemá vplyv na jeho povinnosť, ani na platnosť zmluvy o oprave veci uzavretej so žalobcom, nakoľko podľa § 3 ods.1 Obchodného zákonníka platnosť právneho úkonu nie je dotknutá tým, že určitá osoba nemá oprávnenie na podnikanie. Ani skutočnosť, že zmluva bola uzavretá ústne nespôsobuje jej neplatnosť, lebo zákon nepredpisuje pre ňu písomnú formu ako podmienku jej platnosti, Možno ju uzavrieť aj ústne alebo konkludentným konaním zmluvných strán. Preto uvedené skutočnosti nemajú žiaden vplyv na povinnosť žalovaného.

20. Žalobca v žalobe popri zaplatení istiny vo výške 500,-eur žiadal zaplatiť aj úrok z omeškania vo výške 5,25 % ročne zo sumy 500,-eur od 26.9.2016 do zaplatenia.

21. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

22. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

23. Vykonávacím predpisom ustanovujúcim výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania je Nariadenie vlády Slovenskej republiky č.87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka.

24. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1.2.2013 výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

25. Čo sa týka požadovaného úroku z omeškania, žalovaný požadované plnenie titulom bezdôvodného obohatenia a náhrady škody žalobcovi bol povinný vydať na jeho výzvu (§ 563 Občianskeho zákonníka). Nie je pre určenie začiatku omeškania žalovaného podstatné, kedy žalobca zaplatil mu za opravu vozidla (tu dňa 25.9.2016), z čoho vychádzal žalobca pri určení začiatku omeškania žalovaného. Je zrejmé, že vtedy ešte ani neexistovala povinnosť žalovaného nahradiť škodu, lebo tá vznikla až neskôr. Za preukázanú výzvu v zmysle § 563 OZ je možné považovať list žalobcu s odstúpením od zmluvy a nakoľko žalovaný v tam mu poskytnutej lehote, t.j. do 10.7.2017 sumu 500,-eur žalobcovi neuhradil, je žalovaný od 11.7.2017 v omeškaní s plnením tejto svojej povinnosti a preto je povinný počnúc týmto dňom platiť žalobcovi úrok z omeškania, ktorého sadzba určená podľa vyššie uvedeného normatívneho pravidla ku dňu 11.7.2017 je 5 % ročne (taká bola aj ku dňu 26.9.2016). Preto v časti o zaplatenie úroku z omeškania zo sumy 500,-eur vo výške 5 % ročne od 11.7.2017 do zaplatenia súd žalobe vyhovel a v časti o zaplatenie úroku z omeškania nad sadzbu 5 % ročne a za dobu pred 11.7.2017 žalobu ako nedôvodnú zamietol.

26. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 CSP a náhradu trov konania pomerne rozdelil podľa pomeru úspechu strán vo veci. Vo vzťahu k pôvodne uplatnenému nároku výsledok konania je taký, že žalobe bolo sčasti vyhovené, sčasti bola zamietnutá, tak žalobca ako i žalovaný boli teda v časti úspešní, v časti neúspešní. Pri výpočte pomeru úspechu strán vo veci pre účel rozhodnutia o trovách konania súd za základ na jeho určenie vzal tak žalovanú pohľadávku - istinu, ako aj žalované príslušenstvo pohľadávky- úrok z omeškania (v tejto súvislosti viď napr. Rozsudok Najvyššieho súdu SR z 27.4.2004 sp.zn.1MCdo 1/2004, Zbierka Stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky SR 4/2005 alebo uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp.zn.6Co/227/2011). Súd sa plne stotožňuje s právnym názorom prezentovaným aj vo vyššie uvedených rozhodnutiach vyšších súdov, v zmysle ktorého procesný úspech žalobcu v časti týkajúcej sa celej žalovanej pohľadávky a jeho neúspech iba v príslušenstve žalovanej pohľadávky (v úrokoch z omeškania) nemožno v odôvodnených prípadoch (pri rozhodovaní o náhrade trov konania) považovať za „neúspech v pomerne nepatrnej časti“, ale za „čiastočný úspech“ (citované z Rozsudku Najvyššieho súdu SR z 27.4.2004 sp.zn.1MCdo 1/2004, Zbierka Stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky SR 4/2005).

27. Pre úplnosť je treba uviesť, že i keď vyššie spomenuté súdne rozhodnutia vychádzajú z procesnej právnej úpravy obsiahnutej v Občianskom súdnom poriadku, sú stále plne aktuálne a použiteľné aj na rozhodnutie o trovách konania v režime nového Civilného sporového poriadku. K tomu podporne pozri napr. Veľký komentár k Civilnému sporovému poriadku- Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, 926 s, cit. "Nepatrný neúspech Civilný sporový poriadok aktuálne nepozná, zohľadňuje sa teda každý neúspech, a to vrátane neúspechu v časti príslušenstva pohľadávky".

28. Podporne v súvislosti s vyššie uvedeným záverom súd poukazuje tiež na uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky I.ÚS 56/2017-12 (už v súvislosti s výpočtom pomeru úspechu a neúspechu strán podľa aktuálneho Civilného sporového poriadku) alebo I.ÚS 31/2014-9.

29. Súd v súvislosti s názorom, že aj neúspech len v časti príslušenstva pohľadávky je nutné považovať za čiastočný neúspech a zohľadniť ho pri rozhodovaní o trovách konania dáva do pozornosti tiež rozsudky Krajského súdu v Prešove sp.zn.16Co/18/2017 alebo 4Co/114/2017.

30. V danom prípade žalovaná istina s príslušenstvom kapitalizovaným ku dňu vyhlásenia rozsudku (§ 217 ods.1 veta prvá CSP) činí 565,15 eur (500 eur ako v petite žaloby žiadaná istina + 65,15 eur ako žiadaný, ku dňu vyhlásenia rozsudku vypočítaný úrok z omeškania 5,25 % ročne zo sumy 500 eur od 26.9.2016).

31. Prisúdená istina s príslušenstvom kapitalizovaným ku dňu vyhlásenia rozsudku (§ 217 ods.1 veta prvá CSP) činí 542,32 eur (500 eur ako prisúdená istina + 42,32 eur ako ku dňu vyhlásenia rozsudku vypočítaný úrok z omeškania 5 % ročne zo sumy 500 eur od 11.7.2017).

32. Žalobca tak bol vo veci úspešný v rozsahu 95,96 %, žalovaný bol vo veci úspešný v rozsahu 4,04 %.

33. Po odpočítaní úspechu žalovaného v rozsahu 4,04 % od úspechu žalobcu v rozsahu 95,96 % vznikol vo veci úspešnejšiemu žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 91,92 %.

34. Postupujúc podľa § 255 ods.2 CSP preto súd náhradu trov konania pomerne rozdelil podľa pomeru úspechu strán vo veci a o nároku na náhradu trov konania v súlade s ust. § 262 ods.1 CSP v treťom výroku rozsudku rozhodol tak, že žalobca má nárok na náhradu trov konania proti žalovanému v rozsahu 91,92 %.

35. O konkrétnej výške náhrady trov konania v súlade s ust. § 262 ods.2 CSP rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá vyšší súdny úradník.

36. Rovnako po právoplatnosti rozsudku bude rozhodnuté o vrátení nepoužitého preddavku na trovy dokazovania zloženého žalobcom.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Kežmarok.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.